

BISERICA și ȘCOLA.

Foiă bisericească, școlastică, literară și economică.

Iese odată în săptămână: DUMINECA.

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 10 cor. — pe 1/2 an 5 cor.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 fr., pe 1/2 an 7 franci.

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin
cam 150 cuvinte 6 cor.; până la 200 cuvinte
8 cor.; și mai sus 10 cor. v. a.

Correspondențele să se adreseze Redacțiun

„BISERICA și ȘCOLA.“

Ear banii de prenumerațiune la
TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD

Nr. 2080 Pres. 1901.

Tuturor On. preoți și Pr. On. protopresbiteri de sub jurisdicțiunea Consistorului gr. or. rom. din Oradea-mare.

Prin instrucțiunea Consistorului mitropolitan din 25 August 1895 Nr. 138 M. comunicată cu toate oficiile parohiale și protopresbiterale de către Consistorul eparchial, precum și prin literile pastorale ale Pr. S. Sale, episcopului diecesan, adresate la 29 August 1895 sub Nr. 5250 către clerul și poporul eparchial, — s'au dat toate înviațiunile și îndrumările trebuincioase preoților pentru păzirea prescripțiunilor și validitatea drepturilor bisericești în situațiunea creată prin legile politice-bisericești, introduse la 1 Octomvrie 1895, anumit prin articolul de lege XXXI. din 1894 relativ la căsătoria civilă, articolul de lege XXXII. din 1894 despre religiunea copiilor, și articolul de lege XXXIII. din 1894 despre registrele matriculare de stat.

Cu toate acestea, sinodul eparchial, în sesiunea anului curent, a trebuit să constate cu regret că, căsătoriile civile, fără binecuvântarea bisericești, se contractează în număr neobicinuit de mare în districtul Consistorului nostru, și în consecință, a îndrumat Consistorul să cerceteze cauzele acestei aparițiuni întristătoare, stăruiind pentru înlăturarea lor.

Ear mai recent, ni-au sosit rapoarte, că înmatricularea casurilor de naștere și nominarea nou născuților, de către matriculantul civil, înainte de ce ar fi primit sfânta taină a botezului, în unele comune a devenit regulă generală și în chipul acesta se dau copiilor nume străine de biserică și de sfinții sei.

Aceste simptome ingrigitoare denotază nu numai decăderea disciplinei și slăbirea simțului religios în popor, ci mai virtos cât de departe se găsească unii preoți de misiunea lor și de nivelul, pe care biserică

este în drept a-l pretinde dela dênșii pentru vaza și onoarea sa.

Căci ca o mamă conducătoare și ajutătoare, totdeauna gata a mângăia, a încuragia, a mântui și a ne întări, biserică sfințește toate casurile mai însemnate ale vieții creștine. Ea ne întimpină îndată după naștere cu rugăciunile sale, ne renaște din apă și din Duh în sfântul botez, dându-ne numele cutărui sfânt, ca să-l avem pe acest patron și mijlocitor către Dumnezeu, model de virtute și sfințenie în cursul vieții. De aceea biserică nu permite a se da copiilor la botez decât astfel de nume, cari stau în legătură cu dezvoltarea vieții religioase a poporului, numele sfinților preamăriți prin eroismul credinței creștine.

Ajungând la vârsta legiuită pentru a lua asupra-le sarcinile cele grele ale vieții conjugale, biserică conferă credincioșilor săi un nou dar în taina nuntei. Ingrigirea și stăruița preotului trebuie să țintească la aceea, ca să asigure curăția sfintei legături a căsătoriei între păstoriții sei, dela care atirună prosperitatea familiilor și viitorul generațiunilor. El va sfătui pe cei ce vor să se căsătorească, ca mai înainte de nunță să se curățe prin mărturisirea păcatelor și să se sfințească prin împărtășirea cu sfânta cuminicătură; ear după actul cununiei sevrișit în biserică, înaintea altarului Domnului, le va ține învățătură potrivită despre această taină și datorințele lor de a se consacra pe sine și viitoarea lor familie lui Dumnezeu.

Legile civile și puterea statului nu pretind dela credincioși să părăsească rânduile bisericești și obiceiurile religioase în relațiunile lor familiare.

Inaltul minister reg. ung. de interne prin ordinațiunea de sub Nr. 60,000 din 29 Iunie 1895 emanată în obiectul conducerii matriculelor de stat, la §. 10 pune în datorință matriculantului civil, ca la înregistrarea casurilor de naștere și de moarte, precum și la încheierea căsătoriei civile, să facă atente

părțile interesate la îndeplinirea datorințelor religioase, și în genere să se ferească de ori-ce lucrare, care ar da ansă părților a presupune, că prin înregistrarea făcută în matriculele de stat, ar fi absolvate dela îndatoririle lor religioase.

În special, ordinațiunea ministerială la § 56 aliniatul prim, impune matriculantului civil datoria de a stăruii, ca numele copilului, înregistrat în matricula de stat, să *consune cu numele primit în botez*, care va se zică, botezul are să premeargă de regulă înmatriculării civile a nou născutului. Și după dorința părinților ca mai târziu să nu se ridice îndoială în privința identității persoanei, Înaltul minister reg. ung. de interne prin ordinațiunea din 19 Octombrie 1895 Nr. 86/225 permite chiar, în casuri singulare ca lângă numele copilului înregistrat ungurește, în parantesă să i-se scrie numele și în limba naționalității, usuată în acel ținut, adică : r o m â n e ș t e, în ținuturile locuite de Români.

Și dacă poporenii în unele parochii nu solici-tează binecuvântarea bisericească a căsătoriei, după încheierea actului civil, și părinții anunță și înmatriculează nașterea copiilor la matriculantul civil, înainte de a-i fi botezat, vina este a preoților, cari în loc de a urma exemplul păstorului ce' și pune sufletul pentru turmă, *lasă oile și fug și lupul răpește și risipește oile* (Ioan X. 12); a lor însă este și răspunderea, pentrucă ei sunt străjarii, cari datoresc neadormit a priveghia asupra mântuirii sufletelor încredințate lor și a le apăra de inimizii văzuți și nevăzuți. „Și străjarul de va vedea sabia venind, și nu va trimbița cu trimbița, și poporul nu se va păzi, și viind sabia va lua dintru ei suflet, el pentru fărădelegea sa s'a aprins, și sângele din mâna străjarului îl voru cere.” (Ezechii XXX. 6.)

Responsabilă este dar preoțimea parochială pentru abaterile poporenilor dela prescripțiunile bisericeii relativ la căsătorie și practica botezului, de unde, sub urmările procederei disciplinare, îndatorăm pe toți preoții, în a căror parochii sunt căsătorii civile, care nu s'au binecuvântat de biserică, să stăruiască, până la *Dumineca lăsăturii de carne din anul 1902*, ca să se binecuvinteze și sfințească acelea după rânduiala bisericeii.

În general, preoții să stăruiască prin învățături și consilii pastorale, ca după încheierea căsătoriei la ofițerul stărei civile, și înainte de împreuna lor conviețuire, părțile să se cunune în sfânta biserică cu obicinuitul ceremonial religios, ear părinții să-și boteze întâiu copiii și numele care l'au primit în sfântul botez, acela să-l însinue matriculantului civil pentru înregistrare.

În sfârșit, pentru esecutarea acestor dispozițiuni facem responsabili pe venerabilii părinți protopresbiteri, cari, în conformitate, vor îngriji, ca preoții să procedă strict după instrucțiunea din 25 August 1895 Nr. a 138 Consistorului mitropolitan, având să ina-

inteze aici raport până la *Dumineca primă din pa-resime 1902*, despre măsurile aplicate și rezultatul obținut.

Oradea-mare, la 11 Noemvrie, 1901.

Vasile Mangra, m. p.
vicar episcopesc

Ziua Marelui Andrei.

Astăzi biserica noastră națională română ortodoxă înalță rugăciuni pentru odihna de veci a marelui arhieru Andrei baron de *Saguna*. Serba-vor, în sufletul lor nu numai Români de legea drept măritoare a răsăritului, ci toți Români buni cu pietate își vor aduce aminte de cel care prin inima lui iubitoare și mintea sa ageră, ca un Moise, ne-a scos din robie.

De numele lui se leagă *desrobirea noastră bisericească*, și cea *politică*. Cercetând faptele marelui Archieru, te oprești, ca în fața unui gigant, și nu ști ce să admiri mai mult: ceea-ce a făcut ca Archieru, pentru biserica ortodoxă română, ori lupta fără seamăn și de atâtea succese încoronată pe care a purtat-o în folosul întreg neamului românesc?

Călugăul, care cu smerenie intră la Carloveț, după ce pătruns'a toate tainele *ierarchiei sârbești peste Români* și cernut-a tot ce a găsit prin archiva patriarchiei, iese de acolo drept un luptător oțelit pe care în viața sa nimic nu-l mai oprește nici stângenește în afirmarea adevărului că *n'avem de ce să stăm bisericește sub străini*, și ca un Sfânt George oțelit îl vedem alergând și răgaz nu-și dă până ce nu pune temelie tare *independenței noastre bisericești*.

În toată istoria dezvoltării noastre naționale nu e pagină mai strălucită ca cea pe care e scrisă *epoca lui Saguna*, pentru-că după nici o luptă, Români n'au ajuns să-și asigure atâtea bunuri, ca cele depuse în *Statutul Organic*, care dacă poartă subscrierea unui bun Monarch, nu e mai puțin adevărat, că e depozitarul înaltei solitudinii pentru biserică și neam a marelui Archieru, a cărui amintire inimile să ne înalțe!

† Stefan Antonescu.

Un frustaș al bisericeii noastre, un ales al neamului nostru, s'a stins. După o rodnică viață, Stefan Antonescu s'a stins, lăsând bogate roade din agoniseala lui și pentru viitorime, ca numele său cu

pietate și recunoștință să fie amintit din generații în generații.

O vieată de febrilă activitate pentru biserică și cultura neamului nostru a fost vieața lui Ștefan Antonescu, căci parte a luat el la toate lucrările și pe toate terenurile, unde inima și mintea lui nu au lipsit de a îmbărbăta, de a lumina și de a ajuta propășirea și binele bisericii și poporului nostru.

Urmat de adânci regrete, Duminecă la 8 Decembrie el a fost condus în ultimul-i drum pământesc, cu toată pompa și solemnitatea cuvenită, la cimitirul din Șiria, unde a fost așezat spre vecinica odihnă.

Convoiul mortuar a fost următorul:

Consistorul aradan era reprezentat prin P. C. Saarchimandritul A. Hamsea, C. C. L. L. protosincelul I. Pap, asesorul R. Ciorogariu și secretarul d. V. Gol-diș; Reuniunea învățătorilor din Diecesa Caransebeșului prin secretarul ei d. Marcu și d-nii Albu și Joandrea; Reuniunea învățătorilor Diecsei Aradului prin dl Iosif Moldovanu și o mulțime de învățători; Asociațiunea Națională Aradană prin d-nii Sever Secula, Sava Raicu și Russu Șirianu; comitatul Caraș-Severinului, unde defunctul ocupase funcții înalte, era reprezentat prin protototarul, protofiscul și prin vice-notarul. Toate aceste corporațiuni au depus coroane. Dintre fruntașii vieții noastre publice au fost de față d-nii M. Veliciu, Dr. I. Suci, protopopul Gurban, protopopul Pășcuț, Dr. I. Hotăran, Dr. Iuliu Mera, preoții Morariu și Borlea (Măderat), Popescu (Musca), Terebenț (Galșa), Munteanu din Măscă și Vârșand, Vancu (Măderat), Popescu (Covasint); din Măderat notarul Popescu și comerciantul Morariu; din Șiria toți fruntașii atât maghiari, în frunte cu baronul Bohuș Lajos, cât și români.

Dintre rudeniile decedatului erau prezente familiile Antonescu și Dr. Rațiu (Arad), Gerasim și Miron Serb, Maki Ardeleanu, Chirilescu, Marcuș, Antonescu (Feketó-tó), Dr. Nicoară (Timișoara.)

Pe când era la priceasnă, dela biserică a pornit convoiul pentru a aduce rămășițele mortuare. Reințorcând, s'a început prohodul, la care a pontificat: P. C. Sa archimandritul Hamsea, asistat de C. C. L. L. protosincelul I. Pap, asesorul R. Ciorogariu, protopopii Dr. Popovici (Lugoj), Dr. T. Putici, preotul V. Popovici, protodiaconul Dr. I. Suci și diaconul Mihulin.

Cântările funebrele li-a executat corul seminarioal, producând o impresie profundă.

Vorbirea funebală în biserică a rostit-o P. C. Sa archimandritul A. Hamsea.

La cimitir au vorbit învățătorii Marcu, în numele Reuniunii de învăț. din Diecesa Caransebeșului, depunând coroana cu inscripția: „Mecenatului și marinosului St. Antonescu, membrului fondator“; ear Iosif Moldovan a vorbit în numele Reuniunii învăț. din comitatul Aradului. Ambii au vorbit clar și înduioșător.

Sicriul a fost așezat în cavoul familiar, și cu inima indurerată cei asistenți au părăsit locașul din urmă al distinsului bărbat, apus dintre cei vii.

Eată și câteva date biografice ale ilustrului decedat:

Ștefan Antonescu cavalerul ordinului Francisc Iosif I. președinte la sedria orfanală comitatensă (Caraș-Severin) în pensiune, s'a născut în 8/22 August 1828 în comuna Cete (Cséklye), comitatul Bihor, pe valea Crișului-Repede. Tatăl său a fost Ioan Antonescu, paroch gr. or. român în Cete, eară mamă-sa a fost Parascheva Topau din Lugoșul de Sus în comitatul Bihor, fiică de preot.

Scoala elementară a învățat-o în comuna gr. cat. Borozel (Kisbárod), în apropiere de comuna sa natală, unde pe atunci nu se afla nici o școală. Clasa I gimnasială a făcut-o la gimnasiul gr. cat. român din Beinș, ear' clasele II—VII gimnasiale le-a terminat la gimnasiul rom. cat. premonstratens din Oradea-Mare, unde a făcut și esamenul de maturitate în anul 1852. Studiile juridice și politice le-a făcut anul I—II la Academia reg. în Oradea-Mare și anul III la universitatea din Budapesta, unde în 7 Iulie 1855 a făcut primul esamen de stat, eară în 14 Iulie 1856 a depus al doilea esamen de stat cu succes foarte bun.

După terminarea studiilor sale juridice, Ștefan Antonescu în 13 August 1856 a fost numit practicant fără salariu la tribunalul din Arad, avansând în 18 Decembrie 1856 auscultant cu salariu de 300 fiorini monedă convențională. Aici a funcționat până la începutul anului 1861. Pe timpul acesta în 1860, în Oradea-Mare, a depus și esamenul de jude cu succes foarte bun. Cu începutul anului 1861. intrând în viață era constituțională, Ștefan Antonescu a fost ales pretor cercual pentru cercul Birchiș, în comitatul Caraș-Severin. În funcțiunea aceasta a rămas până în Iunie 1866, când apoi din oficiu a fost traserat ca protopretor în cercul Făget, unde a rămas până la finea lui Iunie 1870. De aici a fost transferat în acelaș oficiu la Bocșa. Aici a funcționat ca protopretor până în 1875. În acest an Ștefan Antonescu a fost ales deputat dietal în cercul electoral Sasca. După finirea perioadului de 3 ani de deputație a reințrat earăși în funcțiunea sa de protopretor al cercului Bocșa și așa a rămas până la 1881, când acest cerc l'a trimis din nou în dietă ca deputat. În 23 Decembrie 1883 a fost ales președinte la sedria orfanală a comitatului Caraș-Severin, unde a funcționat fără întrerupere până în Septembrie 1896. Atunci în vârstă de aproape 70 de ani s'a retras în binemeritata pensiune. A trăit retras în Șiria (Világos), în comitatul Aradului, ocupându-se cu agricultura. A fost membru virilist al adunării comitatense.

Amăsurat posibilității, ca oficiant public, Ștefan Antonescu a participat la toate întreprinderile noastre culturale și bisericesti. Cu deosebire s'a interesat foarte mult de instrucțiunea poporului român și văzându-i acest

zel, Reuniunea învățătorilor români gr. or. din diecesa Caransebeșului l'a ales președinte al său. In oficiul acesta onorific a funcționat între anii 1877—1880. Neperitoare sunt meritele lui Ștefan Antonescu pentru această Reuniune, dânsul a organizat-o, dânsul i-a dat acel frumos avânt, care a făcut din învățătorii români ai diecesei Caransebeșului cei dintâi învățători in întreaga Mitropolie. Cu ocaziunea jubileului de 25 de ani al acestei Reuniuni învățătorești Ștefan Antonescu in anul 1895 a făcut o fundațiune de 1500 florini pentru premiarea cărților didactice la școalele populare române din diecesa Caransebeșului. La gimnasiul regesc din Lugos in anul 1887 a făcut o fundațiune de 1200 florini pentru ajutorarea a doi elevi Români, eară in anul următor 1888 a dărui 500 fl. ca fundațiune pentru școala gr. or. română de fetițe din Lugos. Nenumărate sunt apoi ajutoarele, cu cari Ștefan Antonescu a spriginit in decursul vremurilor o mulțime de școlari români sêraci.

Ștefan Antonescu a purtat viu interes și față de afacerile bisericești sale. In diferite rânduri a fost ales deputat in sinodul eparchial al diecesei Caransebeșului, apoi in acel din diecesa Aradului, a fost membru al congresului național-bisericesc din Sibiu. S'a făcut membru fondator la Reuniunea învățătorilor gr. or. români din diecesa Caransebeșului, la Reuniunea învățătorilor români gr. or. din diecesa Aradului, la Societatea pentru crearea unui fond de teatru român, la Asociațiunea română arădană pentru cultura poporului român.

Fiind născut din părinți sêraci și îngreunați cu creșterea unei familii din 12 copii, Ștefan Antonescu din cea mai fragedă tinerețe, începând deja cu I clasă gimnazială, a trebuit să se îngrijnască el însuși de susținerea sa. Luptând cu mii de neajunsuri, sêrac, fără nici un ajutor, bărbatul acesta numai prin puterea sa de voință s'a ridicat între fruntașii neamului nostru, frumoasă dovadă, că voința tare și viața ciustită fără îndoială duce la fericire și îndestulare. In anul 1858 Ștefan Antonescu s'a căsătorit cu Sofia Nicoară, fiica lui David și Ana Nicoară din Békés-Gyula, cu care a trăit in cea mai fericită viață conjugală până la moartea soției, întâmplată in 1894.

In multele funcțiuni, Ștefan Antonescu și-a împlinit totdeauna datorințele astfel, că superiori și inferiori numai laudă și iubire aveau pentru dânsul, eară prin ordinațiunea preainaltă dia 13 Iunie 1881, preagrățiosul nostru Monarch l'a distins cu crucea de cavalier al ordinului Francisc Iosif I.

Predică ocașională.

— Despre post și rugăciune. —

„Și să se întoarcă de-care din
calea sa cea rea.“ (Iona III, 2).

Iubiților Creștini!

Cea mai scumpă moștenire ce trebuie să lase fie-care părinte fiilor săi, este religioșitatea și moralitatea, sau mai la înțeles zis: dragostea desăvârșită către D-zeu și de aproapele; apoi, o astfel de purtare cum cer legile D-zeești cuprinsă in cartea cea scrisă de oameni însuflați spre aceasta de Duhul Sfânt, adevă în sfânta Scriptură, apoi cum cer legile alcătuite de sfinții părinți ai bisericii, cari asemenea au lucrat sub povața Acelui preasfânt Duh, precum și cum cere sfânta Tradițiune sau obiceiul bun ne-

cuprins in nici o carte scrisă, dar' păstrat cu sfințenie din strămoși.

Spre a vă lăsa și voaue o atare moștenire sfântă și mai prețioasă decât tot aurul din lume, s'au nisuit și mamele voastre atunci, când au sădit in inimile voastre frumosul obicei de a jertfi preacuratei fecioare Maria, mamă după trup dulcelui nostru răscumpărător Iisus Cristos, anumite zile, cari le petreceți ajunând și le incheiați cu săvârșirea celei mai mărețe slujbe a sfintei liturgii, pentru sănătatea și iertarea păcatelor voastre, a familiei voastre și pentru odihna sufletelor răposaților voștri părinți și frați.

Ziua de astăzi este mărturie cum-că povețele și învățăturile mamelor voastre au prins adânci rădăcini in inimile voastre. Astăzi voi ați împlinit frumosul obicei moștenit dela dânselle și ați făcut încă și mai mult, v'ați curățit de păcate și v'ați înnoit. Pliniad zilele de ajun, s'a săvârșit sfânta liturgie pentru voi, v'ați mărturisit păcatele și v'ați cuminecat cu trupul și sângele Mântuitorului — sunteți deci înnoiți și împăcați cu D-zeu. Bucurați-vă deci și vă veseliți, laudați pe D-zeu in inimile voastre și in sufletele voastre, căci zi de veselie este ziua de astăzi pentru voi. Da, aceasta e zi de mare sêrbătoare, căci astăzi voi din răi v'ați făcut buni, din morți v'ați făcut vii, din dușmani ai lui D-zeu v'ați făcut fii Aceluia. Vă trebuie mai mare comoară?

Eu unul zic nu. Dar' și voi o ziceți cu mine. Cercați-vă numai inimile voastre, întrebați-vă lăuntrul vostru și inși-vă veți vedea, că nu sunteți aceia, cari erați eri și alaltăeri. Astăzi voi vă simțiți mai ușurați, mai odihniți, mai apropiați de D-zeu. Inima voastră acum nu simțește nici o mușcare, gândul vostru nu alungă pe căi greșite, cu un cuvânt zis: voi vă simțiți astăzi mai bine ca ori și când in cursul acestui an. Și vedeți, toate aceste bunătăți vi le-a câștigat postul și rugăciunea. Vrednică e deci de toată paza cea poruncă a sfintei bisericii, care ne îndatorează „a ținea posturile de peste an,“ precum tot atât de mărită e și cea poruncă a bisericii, care ne legătuește „a ne ruga lui D-zeu și a asculta D-zeeasca slujbă in toată Dumineca și sêrbătoarea.“

Și ca să vedeți voi ce puteri au lucrat postul și rugăciunea și in vremile trecute, vă voi aduce aminte de unele din multele întâmplări, de care sfânta Scriptură ne pomenește, cu privire la puterea postului și a rugăciunei.

Moisi prorocul petrece in muntele Sinai patruzeci de zile și patruzeci de nopți și se invrednicește a primi cele zece porunci pe două table de peatră, scrise de chiar degetul lui D-zeu. (Esod. 31, 18), când Moisi eră in munte, poporul evreesc se află așteptându-l, și văzând că el întârzie a se pogori, se adună împrejurul lui Aaron și cere să le facă zăi—idoli, urmând obiceiului popoarelor păgâne. In urma acestei fărădelegi mânia lui D-zeu se aprinde împotriva Israilitenilor, și era hotărât să-i pearză de pe față pământului. Moisi însă se roagă cu mare

smerenie către D-zeu și pomenind de făgăduința ce a dat-o D-zeu părinților lor: Avraam, Isaac și Iacov adaugă a se ruga zicând: „Eartă-le lor păcatul, ear' de nu șterge-mă și pe mine din cartea ta.“ (Esod. XXXII, 32). Și rugăciunea lui Moisi e ascultată, ear' poporul evreesc e scăpat de pedeapsa ce cu drept merita.

Cetatea Asirienilor Ninive era să fie perdută pentru multele păcate și fărădelegi, ce făcea marea mulțime a locuitorilor ei. Insuși prorocul Iona era trimis să vestească ninivitenilor aceasta. „Încă patruzeci de zile și Ninive cetatea se va pustii“ a zis prorocul; auzind aceasta cei din cetate, se întorc către D-zeu cu post, cu rugăciune și cu mare plângere, și ce e mai mult, împăratul acelei cetăți dă porunca: „Oamenii și animalele, boii și oile să nu guste nimic, nici să pască, nici apă să bea, ci și omul și animalul să se acopere cu saci și să srigă tare către D-zeu, și să se întoarcă fie-care din calea sa cea rea și dela silnicia ce este în inimile lor.“ (Iona 3. 718). Oamenii ascultă poruncă, se umilesc în ochii Domnului cu post și cu rugăciune și cetatea Ninive scapă de perirea ce i-se prevestise.

Ezechia împăratul Iudeii se îmbolnăvise de moarte, însuși prorocul Isaia, din porunca celui preainalt fii trimis la dânsul cu cuvintele: „Intocmește-ți casa ta, căci vei muri și nu vei trăi.“ (IV. Imp. 20, 1.) Auzind aceasta bolnavul împărat în așternutul său se umilește înaintea lui D-zeu și se roagă plângând cu amar. „Și a plâns Ezechia plângere mare“ — zice sfânta Scriptură. (IV. Imp. 20, 3). Și ce s'a întâmplat? Încă nu eșise prorocul Isaia din curtea împărătească, când la porunca lui D-zeu, se întoarse la împăratul Ezechia și-i zise: „Așa zice Iehova Dumnezeuul lui David părintele tău, auzit'am rugăciunea ta, văzut'am lacrimile tale, eată eu te voi vindeca, a treia zi te vei sui în casa lui Iehova și voi adauge la zilele tale cincisprezece ani.“ (IV. imp. 20, 5, 6). Și Ezechia s'a vindecat.

Manase împăratul Iudeii domni în Ierusalim cincizeci și cinci de ani, făcând rele în ochii Domnului D-zeului său, jertfind idolilor după obiceiul limbilor păgâne. Pentru acest rău mare D-zeu trimise asupra lui oastea Asirienilor, și prinzându-l, l'a legat în lanțuri și l'a dus în robie la Vavilon. „Și când era în strimtoare să rugă lui Iehova D-zeului său și se umili foarte . . . El l'a auzit și ascultă rugăciunea lui și-l duse înapoi la Ierusalim în împărăția sa.“ (II. Cronice 33, 12, 13.)

Daniil prin pisma sfetnicilor lui Darius aruncat fiind în groapa lilor, rămâne nevătămat. El era unul din cei mai iubiți sfetnici împărătești, cu toate că era evreu; și chiar aceasta a pricinuit, ca împăratul să fie silit a rosti acea judecată asupra lui, Daniil celui iubit al său. Ce face însă împăratul? Insuși se încrede în puterea D-zeului lui Daniil, și pecetluind groapa în care a fost aruncat acel mare proroc chiar cu pecetea sa, se întoarse la palatul său „și a pe-

trecut noaptea în ajun“ (Daniil VI, 18), și abia răvârându-se zorile pornește să afle ce s'a întâmplat. În adevăr Daniil stătea în mijlocul leilor, fără să i se întâmple nici cel mai mic rău. Rugăciunea și credința cea mare în D-zeul său a închis gurile leilor.

Tot astfel coconii scapă din cuptorul cel cu foc, în care fură aruncați la porunca lui Nabucodonosor; — prorocul Ilie prin rugăciunea sa încuie cerul și nu a plouat trei ani și șase luni. În acest timp însuși Achar împăratul era în lipsa cea mai mare. Și ce face el? Roagă pe Ilie să trimită ploaie pe pământ. Și cine era Ilie? Un om de rând și el totuși se face mai slăvit decât Achav. Rugăciunea lui Ilie descuie cerul și pământul e adăpat.

Ioan fiul lui Zacharia și al Elisavetei trăește în pustiu cu poame selbatice și cu miere. El ajuna mult, chiar și învățecii lui făceau aceasta și el se învrednicește a boteza pe însuși Mântuitorul Cristos.

Fata lui Iair e înviată de Mântuitorul Cristos în urma rugăciunii tatălui ei; sluga sutașului asemenea se vindecă la rugăciunea stăpânului său. Apostolii ajunau și se rugau neîncetat. Insuși Mântuitorul Cristos a postit patruzeci de zile înainte de a începe lucrul mântuirii neamului omenesc și petrecea totdeauna în rugăciuni. Câți creștini s'au dus în pustii și acolo ajunau și se rugau neîncetat! Vedeti dar' că nu numai voi ci și alții mulți înaintea voastră au postit și au făcut rugăciuni și fie-care a dobândit aceea pentru-ce anume s'a rugat și a postit, a primit adecă răsplată faptelor sale și pe de-asupra aici cinste și mărire, ear' dincolo fericirea vecinică. Urmați deci și voi acelora în privința purtării voastre și țineți în totdeauna neclătit la legea voastră, țineți tare la împlinirea poruncilor sfintei mame biserici, având în totdeauna credința, cumcă tot ce a rânduit și răduiește și acum dânsa, pentru binele nostru și a fiilor noștri orânduiește. Aduceți-vă aminte cum au fost de tari mulți bărbați ai legii vechi în credința în D-zeu; gândiți la Avraam cum el prin credință a voit a aduce jertfă pe unicul său fiu pe Isaac; cugetați cum Gedeon, Varuch, Samson, Ieftae și Samuil judecătorii poporului evreesc, apoi și David împăratul prin credință a biruit împărății, a lucrat dreptate, a astupat gurile leilor, din slabi s'au făcut tari. (Evrei XI. 4, 33). Fie înaintea ochilor voștri pururea viața sfinților apostoli, cari mai bucurosi voiau să moară, precum s'a și întâmplat, decât să părăsească credința în Mântuitorul Cristos și urmând vieții acestora, întăriți-vă și mai mult în credința și în banele moravuri ale părinților voștri.

Pe lângă credință aveți iubire creștinească între voi, nutrind vie nădejde, cumcă jertfa voastră e bineprimită la jertfelnicul ceresc. Nu uitați nici aceea că datorință aveți nu numai astăzi ci în fiecare Dumnezeu și sərbătoare a veni la fânta biserica și a vă ruga lui D-zeu, precum nu uitați nici aceea, că datori sunteți a vă purta totdeauna așa cum cere legea noastră. Nu vă pismuiți deci unul pe altul,

nici gura voastră, care azi a primit trupul și sângele Domnului, nu o faceți unealtă celui necurat deschizându-o spre blăstem, nici vă faceți unul altuia rău, căci astfel de lucruri numai păgânii fac, voi însă ați lăpădat jugul păgânătății și sunteți acum moștenirea lui Cristos. Toată purtarea voastră să fie deci creștinească, cum am zis, nu numai azi ci și mâne și poimâne și în întreaga voastră viață. Numai așa puteți fi bizuiți că lucrați cele plăcute lui D-zeu. „Pentru aceea urmați pace cu toți... fără care nimeni nu va vedea pe Domnul“ (Evrei XIII, 14) lăpădând păcatul, cel ce lesne ne incunjură și să facem cu răbdare cursul care stă înaintea noastră căutând la Iisus începătorul și împlinitorul credinței, care în locul bucuriei..... a răbdat crucea“ (ib. XII 1, 2.) Deci vă zic eară-și:

Cu iubire frățească iubiți-vă unul pe altul și totdeauna cu cinste vă intimpinați. „Harul Domnului nostru Iisus Cristos să fie cu voi. Amin“. (Rom. XVI, 20.)

Moise Popoviciu,
preot.

Spiritul de asociațiune.

Comunitatea de interese, de aspirațiuni, de trebuințe și sentimente, a fost cel mai puternic mobil, care a împins la unire pe indivizi, pentru a forma organisme sociale.

Un fel de lege de asociere, prin asemănarea aceluiași nevoi, a prezeșut la alestuirea societăților omenești.

Dar', după-cum într'un corp organele se diferențiază urmând trebuințelor, așa și în marile organisme sociale, asemănări de interese și aspirațiuni mai restrânse, dar' cu tendințe mai utilitare, mai practice, au strâns pe indivizi în noui grupe cu sfere de interese bine determinate.

Și această lege de solidaritate, care regulează acțiunile omenești așa de variate, spre a lucra în aceeași direcție stăpânește și lucrarea ființelor inferioare și chiar a materiei brute. — Numai astfel se esplică acele societăți de insecte, cu organizațiuni așa de minunate, cari spre rușinea omului, aplică într'un mod cu mult mai serios legea solidarității intereselor.

Cu tot naturalul și cu toată temeinicia expusei legi, există în marile organisme sociale spețe de indivizi, cari deși au aceleași nevoi și aspirații, nu pot, sau nu voiesc să priceapă marile foloase ale solidarității, și printr'un fel de nepăsare condamnabilă, vegetează o existență izolată. Aceste ființe nu înțeleg, că omul nu se poate pricepe în afară de societate; că dacă și-ar separa existența sa de a semenilor săi, i-s-ar reduce aceasta la nimic. Din acest punct de vedere, Aristotel a avut mare dreptate, când a spus că omul este un animal sociabil.

Toate progresele săvârșite în omenire sunt opera colectivității, și nici un inventator, cât de genial, nu se poate lăuda, că cutare invențiune îi aparține lui întreagă.

Însă și valoarea noastră personală nu ne aparține numai nouă, căci a trebuit să împrumutăm din experiențele altora multe și variate cunoștințe.

Dar, pe lângă fața științifică, asociațiunea mai are și una morală. Indivizii, cari au aceleași interese, sunt

datori a se ajuta reciproc, fie-care trebuind să înțeleagă, că, pe lângă datoria de a lucra pentru propriul său interes, este una cu mult mai mare și mai sfântă: datoria de a munci pentru binele și prosperitatea tuturor.

Un individ, care se îmbracă în haina nepăsării și trăește retras în găoacea egoismului său, care rămâne nesimțitor la toate chemările, care nu cunoaște alt devotament mai înalt de cât pe cel privitor la propria sa persoană, este o ființă dela care societatea, necum semenii lui de interese, nu poate aștepta nimic.

Astfel de oameni confundă datoria cu satisfacerea trebuințelor lor, vieța cu scurgerea timpului nesimțitor, demnitatea cu combinarea micilor și meschinilor mijloace de a se strecura prin valurile lumii și cinstea cu umbra persoanei lor, ei nu privesc decât pe orizontul lor propriu, și în această monotonie, lipsită de plăcerile luptei pentru binele nostru și al altora, așteaptă scurgerea singuraticii lor existențe.

Numai înfrățirea, numai munca în comun, numai solidaritatea pune pe indivizi în stare de a trage folosul existenței lor, și a-l împrumuta și altora, neamului și patriei în care trăesc.

P. T. Rădulescu.

D I V E R S E.

Alegere de protopop în Arad. Joi, la 12 l. c. a avut loc alegerea de protopop al cercului Aradului. După săvârșirea serviciului divin al Sf. liturghii și chemarea Duhului Sfânt, oficiate în biserica catedrală, Sinodul protopopesesc s'a întrunit în sala mare a Seminarului, sub presiunea comisurului Consistorului, C. Sa părintele *Ioan Ig. Pap*, protosinel. Bărbați de încredere au fost d-nii Dr. N. Oncu, V. Pașgubă și părintele R. Nestor, ear' notar părintele Tr. Vătan. După verificarea listei membrilor Sinodului se procedează la vot. Resultatul votului a fost următorul: *Iancu Ștefănuț*, a întrunit 27 voturi; *Vasilie Beleş* 22; Dr *Ioan Petran* 7; *Emanuil Fabriciu* 6.

* † **Elena Raicu** născută **Moisă**, mama frunțașului român din Arad d. *Sava Raicu*, secretar al „Victoriei“, a încetat din viață. Despre această moarte primim următorul avis:

Subscrișii, cu inima frântă de durere, aducem la cunoștința tuturor amicilor și cunoșcătorilor, că prea iubita soție, mamă soră, cumnată și soacără **Elena Raicu n. Moisă**, a încetat din viață, **Luni**, în 9 Decembrie n. la orele 10^{1/2} seara, în etate de 64 ani, împărțită fiind cu sfintele taine ale muribunzilor.

Înmormântarea va fi **Mercuri**, în 11 Decembrie st. n. la ora 1 d. a. în cimitirul ge-or. de jos. — **Fie-ți țerina ușoară și memoria binecuvântată!** **Mihail Raicu**, soț; **Sava**, **Ioan**, **Maria**, **Dimitrie**, **Luca**, **Isidor** și **Iuliana**, fi și fiice. **Floare Otlăcan n. Moisă**, mătușe; **Ilie** și **Iovanca**, frate și soră; **Hortensia**, **Aurel**, **Florida**, **Cornelia**, **Aurel** și **Cornel**, nepoate și nepoți; **Alexiu Măcean** și **Catița Moisă**, cumnat și cumnată; **Petru Ambruș**, ginere; **Elena Raicu n. Dreucian**, **Iuliana Raicu n. Andreica**, **Elena Raicu n. Schiop**, **Elena Raicu n. Nădăban** și **Iuliana Raicu n. Bulboacă**, nurori.

* **Adunarea generală a congregației** comitatului Arad e convocată pe **Luni**, în 16 Decembrie

1901 st. n. Obiectul acestei adunări va fi alegerea funcționarilor comitatensi.

* **Alegerea de protopop in Virșeț** a avut următorul rezultat: Dr. Petre Ionescu a intrunit: 45 voturi; Dr. Petre Barbu 8; David Terfaloaga 7; un buletin alb.

* **Noul primar al Aradului** a fost ales Mercuri seara, *Institutoris* Kálmán intrunind 76 voturi; contra-candidatul său Varjassy Lajos intrunise 72 voturi.

* **De la „Asociațiune“.** In ședința comitetului „Asociațiunii Transilvane,” ținută la 5 Decembrie n. a. c. s'au adus următoarele decizii:

1. Comitetul ia la cunoștință scrisoarea doamnei Zinca Roman din Făgăraș, care deneagă a mai solvi suma de 200 cor. care în trecut se conferia la 2 tineri ca stipendii de câte 100 cor. Dna Roman a dat această sumă de bunăvoie, fiind pe baza testamentului repausatului ei soț îndatorată a da numai după moartea ei o sumă corespunzătoare în scopul indicat. 2. La cele cinci stipendii vacante au intrat la termen 35 cereri. S'au conferit la următorii: a) Victor Giula din Crăciunești st. VI. gimn. în Brad 40 coroane din fund. Bașota. b) Camil Piso din Sibiu cl. VI. gimn. 120 coroane din fund. Galiană. c) Costea din Ighiel cl. VI. gimn. 100 coroane din fund. Iancu. d) Elisabeta Vlad (elevă în cl. II. civilă) din Râșnov 80 cor. din fund. „Moga.” 3. Se aproabă solvirea cheltuielilor făcute în procesul contra lui Mateiu Nicola din Alba-Iulia, pentru arândă încasată din fundațiunea „Avram Iancu.” 4. C. Barcianu, fost profesor în România, prezintă o nomenclatură română latină despre mai mult ca 700 plante. Numirile române sunt colectate din toate ținuturile române. 5. Direcțiunea școlii industriale din loc cere a se procura la 7 elevi români, cari cercetează secțiunea pentru zugrăvit dela numita școală, un ajutor pentru a-și procura cele necesare la lucru. Se dă 100 cor. din fondul gen. și secret. general Dr. Diaconovich se însărcinează a controla lucrările făcute și sporiul dovedit.

* **Societatea de lectură „Andrei Șaguna”** invită la Ședința publică ce se va ținea Joi, în 29 Noemvrie v. 1901 în memoria Marelui Arhiepiscop Andrei în sala cea mare a „Seminariului Andreian,” — cu următorul program:

1. Deschiderea ședinței prin președ. societății Dr. George Proca, prof. sem. 2. „Imn studențesc,” de T. Cerne, executat de corul societății. 3. „Cuvânt festiv,” rostit de Dimitrie Borcea, cleric în cursul al III-lea. 4. „Paul Chinezul,” poezie de I. Nenitescu, declamată de Octavian Stoica, pedagog cursul al III-lea. 5. „Poveste” de I. Komzak, executată de orchestra societății. 6. „Arta și religiuinea” disertațiune de George Tulbure, cleric în cursul al III-lea. 7. a) „Pe orizont departe,” de I. Mendelsohn. b) „Până când țineam cu codrul,” de I. Mateiu, executate de corul societății. 8. „Electorale,” poezie de I. Negruzzi, declamată de George Tocitu, cleric în cursul I-ii. 9. „Poutpouriu II-lea românesc,” de I. Murășan, executat de orchestra societății. — Ince-

putul la 7 oare seara. — Sibiu, în 21 Noemvrie 1901. — Comitetul. — Maritimioasele oferite în favorul societății se vor cuita cu mulțumită în ziare.

* **Invitare.** Corul bisericei române din Budapesta are onoare a vă invita la Serata festivă ce o va aranja în memoria Marelui Arhiepiscop Andrei Baron de Șaguna Duminecă 2/15 Dec. 1901, în sala Hotelului „Archiducele Stefan” (Akadémia-U. 1). cu următorul program:

1. Imnul Marelui Andrei, de D. Cunțan, cor. 2. Discurs ocașional, rostit de Seb. Stanca, teol. abs. și stud. fil. 3. Serenadă, de C. G. Porumbescu, orchestră. 4. Dragostea Românului, disertațiune de Dionisie Stoica, stud. fil. 5. Furtuna, de J. Dürner, cor. 6. Barbu Lăutarul, monolog de V. Alexandri, prelat de V. Gael, stud. iur. 7. „Hora Sinaia,” marș de C. Mazalik, orchestră. — După producțiune urmează cină comună a la carte. — Oferte benevole în favorul fondului corului bisericesc se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice. — Inceputul la 8 oare seara.

* **„România-Jună”** din Viena și-a constituit comitetul precum urmează: Președinte: Orest Procopovici, cand. fil.; Vicepreședinte: Romulus Pop, cand. ing.; Secretar I.: Demian David, stud. techn.; Secretar II.: Teodor Vicol, stud. forest.; Casier: Mihail Iacobovici, stud. forest.; Controlor: Laurențiu Luca, stud. med.; Bibliotecar: Teodosiu Iliuț, stud. forest.; Econom: George Cosma, stud. ing. — Felicităm noul comitet și îi dorim bun succes.

Avis.

„Calendarul” diecesei Aradului pe anul 1902 a apărut de sub tipar, s'a pus în vânzare și s'a început expedarea. Ca întotdeauna, astfel și acum, Calendarul nostru diecesan e compus cu mare îngrijire și conține material bogat, variat și foarte folositor pentru cărturarii noștri dela sate. Condeie distinse, amintim numele lui Ioan Slavici, și-au dat de astădată întâlnire în acest calendar. Avisăm despre aceste publicul cetitor, pentru-ca să grăbească cu comanda pentru calendar, ca astfel expedarea să se poată face fără întârziere. Comanda se fac la adresa „Administrația Tipografiei diecesane” în Arad. Prețul Calendarului e 60 fil.

Concurs.

Se publică concurs pentru îndeplinirea definitivă a vacantei parohiei de a III-a clasă din comuna Șuncușiu tractul Peșteșului (comitatul Bihor) cu termen de alegere 30 de zile dela prima publicare conform ordinațiunei Ven. Consistor gr.-or din Oradea-Mare dtto 5/18 Noemvrie a. c.

Emolumentele sunt: 1) Dela 200 n-re de case câte una vică cucuruz sfărmat a 2 cor. 400 cor.; 2) Dela 200 n-re de case a 80 fil.; în bani gata 160 cor.; 3) Stolele uzuale după calculul mediu alor cinci ani din urmă 200 cor.; 4) Una grădină 8 cor.; 5) grădina casei parohiale 8 cor.; 6) Congrua din vistieria statului la cei fără de 8 clase 257 cor., eventual 457 coroane la olaltă 1033 cor.

Cei-ce doresc a ocupa aceste parohie sunt poftiți a-și trimite cersele lor subscrisului în Lugașul-superior până la termenul sus amintit ajustate cu toate documentele prescise în regulamentul pentru parohii, și a se

prezenta în biserică de acolo în vre-o Duminică ori sârbătoare pentru a-și arăta dăstăritatea în cele preoțești
Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: **TEODOR FILIP**, protopresbiter.

În urma Ven. Consistor orădan din 8/21 Iulie Nr. 1269/1901 pentru următoarele parohii din protopopiatul Beiușului cari de mai mulți ani se administrează prin alți preoți din vecinătate încât însă această piedecă prin faptul că prin congruă pentru toate parochiile cari au reclamat întregirea este stabilită dotațiunea fiecărei parohii s'au delăturat, se escrie concurs din oficiu, ca pentru parohii: de cl. a III-a și adevă:

1) Pentru parochia **Ceișoara**, cu venit din pământul parochial 200 cor.; din zile de lucru 50 cor.; din stole 30 cor.; de tot 280 cor. și din întregirea dela stat 520 cor.; termen de alegere **26 Decembrie a. c.**

Cabești, pământul parochial 240 cor., birul 104 cor.; zilele de lucru 33 cor.; stole 80 cor.; din întregirea dela stat 343 cor.; casă bună, și celea de lipsă; alegerea se va ține în **26 Decembrie a. c.**

3) **Crăncești** din pământul parochial 40 cor.; bir 63 cor.; zile de lucru 28 cor.; stole 62 cor.; întregirea dela stat 675 cor.; alegerea va fi în **28 Decembrie a. c.**

4) **Dobrești**, birul preoțesc 156 cor.; din stole 91 cor.; din întregirea 553 cor.; cvartir în arendă; termen de alegere pe **28 Dec. a. c.**

5) **Topa infer.** din pământul parochial, bir, zile de lucru și stole 125 cor.; întregirea pentru preot fără 8 cl. 675 cor. Alegerea va fi în **28 Dec. a. c.**

6) **Dusești**, din pământul parochial, bir, zile de lucru, stole venit de 364 cor.; întregire dela stat 436 cor., cvartir bun și supra edificate. Alegerea va fi în **29 Dec. a. c.**

7) **Iancești**, venitul din pământ parochial, bir, stole, 414 cor., și întregirea 486 cor., cvartir și celelalte supra edificii; alegerea se va ține în **29 Decembrie.**

8) **Hidiș**, din pământ parochial, bir, zile de lucru, stole, în venit de 410 cor.; casă bună cu grădină și din întregirea dela stat 390 cor.; alegerea va fi în **30 Decembrie a. c.**

9) **Luncasprie**, din pământ parochial, bir, zile de lucru, și stole 333 cor., 60 fil., întregirea 466 cor. 40 fil.; cvartir arendat. Alegerea se va ține în **30 Decembrie a. c.**

10) **Drăgoșeni**, din pământul parochial, bir, și stole, 91 cor.; întregirea 709 cor.; cvartir arendat. Alegerea va fi în **31 Dec. a. c.**

11) **Remetea**, din pământul parochial, bir, stole, venit de 180 cor.; cvartir bun, și din întregirea dela stat 620 cor.; ear' pentru preot cu 8 cl. 1420 cor.; alegerea va fi în **31 Dec. a. c.**

12) **Copăceni**, din pământul parochial, zile de clacă, stole în venit de 228 cor. și întregirea dela stat 572 cor., cvartir arendat; alegerea va fi la **1 Ianuarie 1902.**

Doritorii de a ajunge la vre-o parohie din acestea au a-și subșterne recursurile la adresa respectivei comitete parochiale subșcrisului protopresbiter cu una sau două zile mai înainte de ziua defiptă pentru alegere și până în ziua alegerii a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare la biserică din respectiva comună, pentru a-și arăta dăstăritatea în cele bisericăști.

Robogani, 18 Nov. (1 Dec.)

Comitetele parochiale.

În conțelegere cu mine: **ELIA MOGA**, protopresbiter.

Se publică concurs pentru vacanța parohie din comuna **Corniție**, tractul Peștesului (comitatul Bihor) de-

cretată de a III-a clasă, conform ordinațiunei Ven. Consistor gr.-or. oradan din **2/15 Noembrie a. c.**, cu termen de alegere de **30 de zile** dela prima publicare.

Emolumentele sunt: 1) Casa parochială cu 3 chilii, culină și grădină 40 cor.; 2) folosirea tărîmului $\frac{1}{4}$ jugăr 14 cor.; 3) $9\frac{1}{2}$ jugere catastrale pământ parochial parte arător parte fânaș și pășune 100 cor.; 4) birul preoțesc dela 60 n-re de case câte una vică cucuruz sfărîmat a 2 coroane 120 cor.; 5) Stolele usuate 60 cor.; 6) pășunarea alor 10 vite în pășunea comună 20 cor.; 7) din fundațiunea Venter pentru pomenire 8 cor.; 8) lemne de foc din pădurea comună liber și-va pute aduce câte 'i-va trebui; 9) Congrua ca ajutor din vistieria statului la cei fără de 8 clase 441 cor., eventual 641 cor. și 84 fil., la olaltă 803 cor. 84 fil.

Doritorii de a ocupa această parohie sunt avisați a-și trimitte recursurile provăzute cu documentele necesare subșcrisului în Lugașul sup. p. u. Eșesd până la termenul sus amintit și a se prezenta în vre-o Duminică ori sârbătoare în S-ta biserică de acolo spre a-și arăta dăstăritatea în cele ce se țin de preot

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine; **TEODOR FILIP**, protopresbiter.

Pe baza resoluțiunei Ven. Consistor din Oradea-mare cu datul 15/27 Noembrie a. c. Nr. 2007/B pentru îndeplinirea parohiei vacante de a III-a clasă **Cheșa**, se publică nou concurs cu termen de alegere în **23 Decembrie v. a. c.**

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch sunt: a) 8 jug. catastrale 658 □ pământ arător; b) com-petința de pășunat pentru vite; c) birul dela 280 case, câte una măsură (vică) cucuruz; d) stolele usuate; e) de locuință se va îngriji comuna bisericăască.

Reflectanții sunt poștiti ca suplicele lor adresate comitetului parochial din **Cheșa** până în prezina alegerii să le trimită la subșcrisul în Giriș (F. Győrös) p. u. Tenke, având până la alegere în cutare Duminică ori sârbătoare a se prezenta la sf. biserică de acolo spre a cânta, ori celebra și predica.

F.-Giriș, la 4/17 Noembrie 1901.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine. **PETRU SERBU**, m. p. protopop.

În conformitate cu înaltul deciz consistorial dttto 24 Octomvrie 1901 Nr. 7431/901, pentru îndeplinirea parochiei vacante, de cl. III din comuna **Ohaba-sârbescă**, protopresbiteratul Lipovei se publică concurs cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în foaia „Bis. și Școala.”

Emolumentele împreunate cu această parohie sunt: 1) Una sesiune parochială constătătoare din 32 jugere pământ parte arător parte fânaș; 2) Casa parochială cu 2 chilii, apartinențele ei și grădină; 3) Birul usuat dela 170 N-ri de casă, câte una măsură de cucuruz în boabe; 4) Stolele usuate la funcțiunile religioase; 5) Întregirea dela stat, după evalueațiunea alegendului paroch. Sarcinile (dările) publice are a le suporta preotal.

Recurșii sunt avisați ca recursurile lor instruite cu documentele de evalueațiune și adredate comitetului parochial din **Ohaba-sârbescă**, până la termenul sus indicat să le subștearnă subșcrisului protopresbiter în Lipova (Lippa), precum și pe lângă observarea dispozițiunilor §-lui 18 din Regulamentul pentru parohii, a se prezenta în vre-o Duminică, ori sârbătoare în S-ta biserică din **Ohaba-sârbescă**, pentru a-și arăta dăstăritatea în cele rituale.

Ohaba-sârbescă, 11/24 Noembrie a. c.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: **VOICU HAMSEA**, protopresbiter.